

полубостровъ. — Нѣмскити рыцари са были поселили по Пруссії и по другути край—балтійски земи. *Л. Д.* 1872 р. 217.

Посѣстрица с. ж. 1) названая сестра; подруга, приятельница: Самовиле-те сѣ чипѣть посестрици со големи-те юнаци. *М. р.* 524. „Ангелина, моя мила сестро! До сега т' имафъ вѣрна посестрица, А отъ сега за сестра рогена!“ *М. 102.* До сеа ми быше посестрица, Сирмо море! Отъ сеа да си п'рво любе. *В. 175.* Калѣзма ми дойдѣ мале, отъ Будима града, Да иде да венчаш до кадунъ Тодора, До кадунъ Тодора моя посестричка. *В. 298.* 2) у *Рак.* двоюродная сестра невѣсты по отношенію къ дружинѣ: Дѣверь же казва на булченѣ сестра „милна сестра“ а на браточядкѣ и посестричка. *Пк. 130**.

Посѣтѣкъ ил. св. **Посѣщавамъ** ил. дл. посѣщу,-аю: **Посѣщеніе** с. с. посѣщеніе: Управителя на Видинъ быше Расимъ паша, кого то посѣтихме на чай. *Л. Д.* 1876 р. 127. Почекиванія-та и кръчмы.. и за нѣкакви малки заслуги или посѣщенія у дома—хайде у кръчмѣ-та да ся почерпимъ. *Л. Д.* 1869 р. 120. Турците посещаватъ гроботъ на св. Димитрія 'секой петокъ, ако и пѣтотъ да є стжрменъ. *М. р.* 79.

Посѣхъ ил. св. **Посѣвамъ** ил. дл. посѣю, посѣваю (хлѣбъ); по-сажу, сажаю (дерево): Гдѣ-то посѣвалъ человѣкъ жито, быль принужденъ тамъ да стои доклѣ го ожyne. *Л. З.* Поизоремъ и посѣемъ, ала що оремъ и какъ оремъ и що сѣемъ и какъ го сѣемъ, за това още ни хаберь нѣмами. *Л. Д.* 1869 р. 232. Нивы, нейдѣ посяти, а нейдѣ ораны за ново. *Зк. 7.* У глинавѣ земѣ, вѣ мокро врѣмя, не може да вирѣе и посѣтото. *Л. Д.* 1872 р. 234. Господ посѣя яблъка. *Д. 15, 30.* Суху дѣру да посиешъ, Властаре испуша. *Д. С. 10,* 6. 8. Посѣял си дребен папрет Дребен папрет край Дунава. *Д. 85,* 1—2. Коренѣтъ на злото са поса тай скрыто и дѣлбоко, щото никой не можа да са уѣти кога и отъ дѣ долѣте то. *Зк. 50.*

Посжулъкъ ил. св. почищу: Дозволете да ви посжули ботушите (почистить сапоги). *Ревизоръ.* 63. (ср. жулъкъ).

Посиленикъ с. м. надменный человѣкъ, гордецъ: Нали е чорбаджійски синъ, вѣдишъ ли го какъвъ е посильеникъ?—

Посилъкъ са 1) усилисѧ: Нѣмской елементъ до толкова ся быль посилилъ. *Л. Д.* 1872 р. 217. Болѣре-ти намѣрили врѣмя та ся посили. *ib. р. 217.* Посили се Илия Смильданич Посили се по Будина града Та си зима тешки женидбини. *Пс. 3,* 177. Посили са Радула войда Вѣ Кара-Влашко и вѣ Кара-Богданско. *К. I,* 170. 2) сдѣлаюсь надмѣннымъ: Като са обогати, а го глѣдай какъвъ са е посильилъ? За нийшо не знае веке спромаситѣ.—

Посинѣкъ ил. св. **Посинѣвамъ** ил. дл. посинѣю, синѣю: Очены имъ не лѣщать, на около посинявватъ. *Л. Д.* 1871 р. 131.